

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **H.**, bývajúcej v P., proti povinnému **A.**, spol. s.r.o., so sídlom v B., o **vymoženie 26,74 € (805,50 Sk)**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 29 Er 1459/2003, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. M., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. marca 2009 sp. zn. 1 CoE 216/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 31. marca 2009 sp. zn. 1 CoE 216/2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I uznesením z 27. novembra 2007 č.k. 29 Er 1459/2003-15 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil; oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. M. trovy exekúcie vo výške 3 859 Sk. Rozhodnutie odôvodnil tým, že povinný bol 1. júla 2005 ex offo vymazaný z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. Keďže exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil. O náhrade trov exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku tak, že oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi 3 859 Sk trov exekúcie.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie oprávnenej uznesením z 31. marca 2009 sp. zn. 1 CoE 216/2008 uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie zmenil tak, že súdnemu exekútorovi trovy exekúcie nepriznal. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak,

že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že nie je daný nárok exekútora požadovať náhradu trov exekúcie od oprávnenej, ktorá vzhľadom na skutkové okolnosti trvania exekúcie a vznik dôvodu na rozhodnutie súdu o výmaze povinného z obchodného registra, nemohla v čase podania návrhu predvídať okolnosti na strane povinného, ktoré viedli k zastaveniu exekúcie.

Zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu napadol súdny exekútor dovolaním, v ktorom namietal, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že mu nebolo umožnené vyjadriť sa k odvolaniu oprávnenej, ktorým napadla výrok o trovách exekúcie a z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Oprávnená vyjadrenie k dovolaniu súdneho exekútora nepodala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora ako subjektu oprávneného podať tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia a prípustnosť dovolania proti nemu treba preto posúdiť podľa § 239 O.s.p. V ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. sa uvádzajú uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie; v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale predchádzajúce odseky 1 a 2 neplatia, ak ide (medziiným) o uznesenie o trovách konania. To znamená, že procesná prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Vzhľadom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť odvolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.),

neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. pritom nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutie o trovách konania.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. súdny exekútor nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zamerlal na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv (napr. právo zúčastniť sa na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok a pod.).

Pokiaľ dovolateľ v dovolaní tvrdí, že až do doručenia uznesenia krajského súdu nebol ako účastník konania informovaný o podaní odvolania, v dôsledku čoho nemal možnosť vyjadriť sa k odvolaniu oprávnenej proti výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa o trovách exekúcie, jeho námietka je dôvodná. Právo na súdnu ochranu okrem Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1) zabezpečujú a vykonávajú aj

jednotlivé ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (napr. § 41 O.s.p., § 123 O.s.p., § 115 O.s.p., § 209a ods. 1 O.s.p. a pod.). Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb (§ 1).

Podľa § 209a ods. 1 O.s.p. v znení do nadobudnutia účinnosti zákona č. 384/2008 Z.z. (ktorý bol účinný v čase podania odvolania oprávnenou 16. januára 2008), ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 druhej vete, doručí súd prvého stupňa odvolanie ostatným účastníkom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov na vyjadrenie k odvolaniu a či súhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania. Ak súd poruší povinnosť doručiť odvolanie účastníkovi konania na vyjadrenie, zaťaží konanie vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože sa účastníkovi odníma možnosť uplatniť procesné právo vyjadriť sa k úkonu druhého účastníka a odníma sa mu tým právo na spravodlivý súdny proces.

Zo spisu exekučného súdu vyplýva, že oprávnená proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 27. novembra 2007 č.k. 29 Er 1459/2003-15 vo výroku o trovách exekúcie podala odvolanie 16. januára 2008. Súd prvého stupňa v rozpore s citovaným ustanovením § 209a ods. 1 O.s.p. odvolanie oprávnenej riadne súdnemu exekútorovi, ako účastníkovi v tomto štádiu konania (§ 37 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku) nedoručil a následne vec predložil odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní. Tým bolo súdnemu exekútorovi znemožnené vyjadriť sa k odvolaniu a konanie bolo tak zaťažené vadou vyplývajúcou z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd preto dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu je postihnuté vadou, zakladajúcou prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Táto vada je natoľko závažná, že v jej dôsledku nemôže obstať zmeňujúci výrok rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré dovolací súd v zmysle § 243b O.s.p. zrušil bez toho, aby posudzoval jeho správnosť z iných hľadísk.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. septembra 2009

JUDr. Daniela S u ě a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková